[2018] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਲਾਭੂਜੀ ਅਮਰਤਜੀ ਠਾਕੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1349)

13 ਨਵੰਬਰ, 2018

[ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973

ਧਾਰਾ 319 - ਧਾਰਾ 319 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਅਧੀਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ। ਧਾਰਾ 319 ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 319 ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ, ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

1. ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, "ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਰਸਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ"। ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 9][826-D-E; 827-D]

2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਤੱਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵ, "ਦੋਸ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੇਕਰ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।" ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪੀੜਤ ਦੀ ਮਾਂ (PW3) ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਸੁਣੀ-ਸੁਣੀ ਬਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। PW4, ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਿਸ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. [ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 13][828-G-H; 829-A-F] ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 2012 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 10][828-D]

ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2014) 3
ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 92: [2014] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2014] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 3

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1349।

2017 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 277 ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30.04.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡੀ. ਐਨ. ਰੇ, ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਨਾਇਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਿਸ਼ਾ ਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮਿਤਾ ਰੇ, ਵਕੀਲ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਮੰਤਿਕਾ ਵਾਹੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇਸਲ ਵਾਹੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਸ਼ਾਖਾ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30.04.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ 01.12.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੋਕਸੋ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 10/2016 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

2. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

2.1 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 27.05.2015 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 363 ਅਤੇ 366 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ." ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2012 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਉਸਦੀ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ 26.05.2015 ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ 27.05.2015 ਦੀ ਸਵੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਾਟੂਜੀ ਬਚੂਜੀ ਠਾਕੋਰ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਟੂਜੀ ਬਚੂਜੀ ਠਾਕੋਰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਬਾਈਲ ਫ਼ੋਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਨਾਟੂਜੀ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਟੂਜੀ ਬਚੂਜੀ ਠਾਕੋਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਨਾਟੂਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੋਕਸੋ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 10/2016 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਕੰਚਨਬੇਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2.2 ਵਧੀਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ." ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਲਾਭੂਜੀ, ਸ਼ਸ਼ੀਕਾਂਤ ਅਤੇ ਜੀਤੂਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮੋਰਬੀ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ 03.07.2015 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲੰਬੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ 18.06.2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਟੂਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।

2.3 ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਪੋਕਸੋ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੋਕਸੋ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 01.12.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 13.04.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪੋਕਸੋ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2014) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 92.

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਪੀੜਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੋਕਸੋ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

5. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ।

6. ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਜਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ:-

"6.4. (iv) ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਧਾਰਾ 319(1) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੰਮਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ?"

7. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, "ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ"।

8. ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਨੰਬਰ 105 ਅਤੇ 106 ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ (iv) ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"105. ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਮ ਅਤੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

106. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੇਕਰ ਖੰਡਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ "ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

9. ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਣ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟੈਸਟ, "ਜਿਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੇਕਰ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਅਧੀਨ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, F.I.R. ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ। ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਟੂਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੌਣ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਈ। ਅਦਾਲਤ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੀੜਤਾ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕ੍ਰਮ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਟੂਜੀ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰਜੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਾਟੂਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾਟੂਜੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨਾਟੂਜੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਨਾਟੂਜੀ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾਟੂਜੀ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਨਾਟੂਜੀ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੋਬਾਈਲ ਫ਼ੋਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਫ਼ੋਨ

ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ 12 ਵਜੇ, ਨਾਟੂਜੀ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮੋਰਬੀ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾਟੂਜੀ ਉਕਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਰਹੇ ਅਤੇ ਨਾਟੂਜੀ ਨੇ ਉਕਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਨਾਟੂਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮੋਡਾਸਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਜੀਪ ਲਾਭੂਜੀ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਾਭੂਜੀ, ਸ਼ਸ਼ੀਕਾਂਤ ਅਤੇ ਜੀਤੂਜੀ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾਟੂਜੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਨਾਟੂਜੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 363 ਅਤੇ 366 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

10. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚਾਰ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਨ:-

"3. ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀਲ-ਹੱਲਾ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਤੱਥ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

12. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਤੱਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ

ਹੈ, ਭਾਵ, "ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੇਕਰ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ,ਪਰ ਸਾਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ3 ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਟੂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਾਭੂਜੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਮੋਰਬੀ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਸੁਣੀ-ਸੁਣੀ ਗੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ,ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਟੂਜੀ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ,ਯਾਨੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮੋਰਬੀ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ। ਉਸਦਾ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲਾਭੂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮੋਰਬੀ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਭੂਜੀ ਦੀ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਮੋਰਬੀ ਤੋਂ ਮੋਡਾਸਾ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ,ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜਿਸ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮੋਦੂਸਾ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ,ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾਹੈ। 13. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

<u>ਡਿਸਕਲੇਮਰ :-</u> ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ